

Prekентips

1) «Hva med oss»

-prekenforslag med utgangspunkt i tekstrekkene for søndag 8. november 2020

Tekstlesing 1 - Jes 1:16–19 Kom, la oss gjøre opp vår sak

16 Vask dere, gjør dere rene!

Få de onde gjerningene

bort fra mine øyne,

hold opp med å gjøre ondt,

17 lær å gjøre godt!

Søk det som er rett,

hjelp den undertrykte,

vær forsvarer for farløse,

før enkers sak!

(Guds tilbud om nåde)

18 Kom, la oss gjøre opp vår sak! sier HERREN.

Om syndene deres er som purpur,

skal de bli hvite som snø,

om de er røde som skarlagen,

skal de bli hvite som ull.

19 Hvis dere er villige og lydige,

skal dere få spise det gode i landet.

Tekstlesning 2 - 2 Tess 1:10b–12 Verdige det kallet dere har fått

Og dere har trodd det vitnesbyrdet vi ga dere.

11 Derfor ber vi alltid for dere at vår Gud må gjøre dere verdige til det kallet dere har fått, og fylle dere med all vilje til det gode og med en tro som med kraft viser seg i gjerning. 12 Da skal vår Herre Jesu navn bli æret hos dere og dere få ære av ham, ved nåden fra vår Gud og Herren Jesus Kristus.

Tekstlesning 3 - Mark 10:28–31 - Hundre ganger så mye igjen

28 Da tok Peter til orde og sa: «Hva med oss? Vi har forlatt alt og fulgt deg.»

29 Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier dere: Enhver som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller mor eller far eller barn eller åkrer for min skyld og for evangeliets skyld, 30 skal få hundre ganger så mye igjen. I den tiden som nå er, skal han få hus, brødre, søstre, mødre, barn og åkrer – men også forfølgelser – og i den kommende verden evig liv. 31 Men mange av de første skal bli de siste, og de siste skal bli de første.»

Prekengjennomgang

Hovedtanke

Det kristne håpet er det som gir lidelse og forsakelse en mening.

Innledning

(Til denne forkynnelsen kan videoen om [Kirti](#) egne seg bra).

- Teksten handler om en side ved den kristne troen vi sjelden snakker om – nemlig forsakelsen. Det å velge det vanskelige alternativet, det å velge smerten, det å velge bort det som hindrer oss fra å følge Ham.
- Jesus la aldri skjul på at det var en kostnad ved å velge å følge Ham:
«Om noen kommer til meg og ikke setter dette høyere enn far og mor, kone og barn, brødre og søstre, ja, høyere enn sitt eget liv, kan han ikke være min

disippel. ²⁷ Den som ikke bærer sitt kors og følger etter meg, kan ikke være min disippel. (Luk 14:26-27)

- Dette er et budskap som slår dårlig an i en selvcentrert kultur, hvor det å realisere seg selv, få mest mulig ut av livet og å nyte dagene er det som blir løftet opp.
- Denne selvcentrerte kulturen slår ofte over i vårt åndelige liv. For er det ikke ofte slik at både forkynnelsen i kirkene våre og bønnene våre til Gud dreier seg rundt våre egne behov? Er det ikke slik at målet med livet, for mange av oss, består i å leve mest mulig problemfrie liv?
- For mange kristne rundt i verden er ikke dette et valg de har. Denne søndagen er viet de som blir forfulgt for Jesu skyld, de som befinner seg i midten «når stormen raser». Når det koster å følge Jesus. Når man blir satt på valg.
 - I India kan kristne oppleve å bli kastet ut av sin egen landsby og fratatt husdyrene sine.
 - I Iran kan konvertitter til kristen tro bli arrestert, torturert og anklaget for å være vestlige agenter.
 - I Kina blir du overvåket og kan miste samfunngoder om du fortsetter å gå på kristne møter.
 - Og i Colombia kan pastorer som står opp mot urett bli tatt av geriljaen eller narkotikakartell som regjerer i området.
- Åpne Dører, som hvert år lager [World Watch List](#), som er en statistikk over forfølgelse av kristne i verden, snakker om at minst 260 millioner mennesker blir utsatt for høy grad av forfølgelse. Det betyr at hver tiende kristen opplever et kjempepress og forfølgelse om de velger å være trofaste mot Herren Jesus Kristus.
- Disse kristne blir satt på valg – hele tiden - om de vil ta opp sitt kors eller ikke.
- Indiske kristne kan jo bare si at de kan be til Jesus og til Krishna, så blir de latt i fred. En kineser kan slutte å gå på kristne møter, og bare tro i hjertet sitt, så

vil han eller hun fortsette å få pensjon. En colombiansk pastor kan velge å se gjennom fingrene med urett, og slippe å måtte bøte med livet. Og en iransk kristen kan bare velge å si fram den muslimske trosbekjennelsen, så slipper han eller hun å komme i fengsel. Det er så enkelt å bøye av.

- Jesus sier at vi er salige, som betyr velsignet eller heldige, når vi for Hans skyld blir hånt, forfulgt, løyet om og snakket ondt om. (Mat 5:11-12). Og han sier at da skal vi få en stor lønn i himmelen.
- Er det slik at vi går glipp av en stor velsignelse fordi vi bøyer unna og velger den enkle løsningen? Fordi popularitet, innflytelse og rikdom er viktigere for oss enn etterfølgelse, ydmykhet og raushet? Er det sånn at vi gjør oss selv en bjørnetjeneste ved å forsøke å bli så like omgivelsene våre som mulig?
- Når det er sagt, så finnes det også hos oss mennesker som gjør store og små radikale valg for Jesus. Noen sier nei til en karriere her hjemme og reiser i misjon eller dårlig betalt humanitært arbeid andre steder i verden. Noen sier nei til å gå på kompromiss med en stadig mer seksualisert kultur, og avstår fra uforpliktende sex eller flyktige forhold. Noen bruker tiden sin på tunge omsorgsoppgaver når de kunne ha overlatt alt til det offentlige. Og noen gir så det monner av det Gud har velsignet dem med. Noen gjør valg som alle ser, andre gjør valg som aldri får noen oppmerksomhet.
- Men Gud ser. Gud vet. Og Gud lønner.

Tekstgjennomgang

«Hva med oss»

- «Hva med oss», sier Peter. Han hadde sagt ja til å følge Jesus, men det er ikke sikkert at han hadde forstått hva det faktisk ville koste.

- Å følge Jesus må ha vært en fantastisk opplevelse. Tenk å få være med på å mette 5000 mennesker med bare fem brød og to fisker. Eller å bli med Jesus opp på Berget, og opplevd å møte Moses og Elia. De fikk være vitner til spektakulære helbredelser, og de fikk lytte til de livsforvandlerne som Jesus fortalte.
- Men det var ikke et uproblematisk liv. De hadde forlatt alt, som Peter sier selv. De var blitt utskjelt, folk trengte på fra alle kanter, Jesus var blitt forsøkt steinet, og han snakket hele tiden om at han skulle bli utlevert til jødene og bli drept. Var det sånn det var å følge Jesus? Var det virkelig verdt det? Når hadde Peter egentlig ofret nok for Jesus?
 - «Hva med oss?»
- Peter stiller spørsmålet etter at Jesus har forklart hvor vanskelig det er for en som er rik å komme inn i Guds Rike. Hvor lett det er når hjertet vårt er gitt til andre ting enn kjærligheten til Gud.

Løftet om velsignelse i dette liv

- Og Jesus forklarer. Og han gir et løfte. Om at enhver som har oppgitt eiendom, eiendeler, familie, relasjoner, rikdom eller inntektsmuligheter – og han kunne sikkert tilføyd både rykte, status og bekvemmelighet - skulle få hundre ganger så mye igjen.
 - I dette liv.
- La oss like gjerne innrømme at dette er et problematisk vers. For mange av oss kjenner mennesker som har forsaket ting for Gud og tilsynelatende har kommet dårlig ut av det. Misjonæren som kom utbrent tilbake. Idealisten som ga bort alt og som droppet utdanning for Guds skyld, og som endte opp i en dårlig betalt og kjedelig jobb. Eller som [Kirti](#) i videoen vi nettopp så, som holder fast på Jesus og som opplever at mannen hennes blir drept.

- Når Jesus sier det Han sier, så må det bety at Gud har lovt en rikdom på den andre siden av forsakelsen. Når vi legger ned våre liv for å tjene Ham, så er det med en forventning om at Gud lønner – her og nå. Det må bety at vi i bønn kan minne Gud på Hans løfter, minne Ham på at Han har lovt å gi hundre ganger igjen – her og nå. Det kristne håpet er også et «her og nå» - troen på at Gud er en Gud som velsigner, og at forsakelse skal bli til velsignelse.
- Men Kirti, den indiske kvinnen vi så i videoen, får ikke igjen mannen sin på denne siden av evigheten. Men hun *kan* oppleve Guds velsignelse på andre måter, hun kan oppleve noe som gjør det enklere å bære sorgen og tapet. Hun «fortsatte å tilbe Jesus», som hun sa, og hun opplevde at «mange mennesker kom til tro». Plutselig var ikke Kirti alene lenger, hun hadde fått følge av andre som hadde sett hennes eksempel og fulgt i hennes fotspor. Og etterhvert kan hun oppleve at løftet stemmer, at hun har fått «mangedobbelt igjen» - i dette liv.
- Peter hadde heller ingen anelse om hva som ventet ham. Han opplevde sitt livs nederlag og sin største ydmykelse noen måneder senere, da han sviktet Jesus under arrestasjonen. Men han fikk også stå i spissen for en bevegelse som ekspanderte over hele Romerriket, og som fikk se tusener av menneskeliv forvandlet.

Løftet om velsignelse – men også forfølgelse

- Og til slutt opplever Peter at han blir stilt på valg pånytt, han blir arrestert og dømt til å bli korsfestet.
- For Jesus hadde lovt at han skulle få hundre ganger så mye igjen – men også forfølgelse.
- *I den tiden som nå er, skal han få hus, brødre, søstre, mødre, barn og åkrer – men også forfølgelser...*

- Og vi ser at Peter, som sviktet under den første, store stormen var blitt en forvandlet mann. Han sto fast i den andre store stormen. Da Peter skulle korsfestes, fortelles det at han spurte om å bli korsfestet med hodet ned, fordi han ikke så seg som verdig til å dø på samme måte som Mesteren selv.
- Stormen gjør noe med oss. Forsakelsen gjør noe med oss. Det å si ja til det vanskelige forvandler oss, det gjør oss til mennesker som vet hva som er viktig og hva som er varig.
- Og spørsmålet idag blir – hvor mange velsignelser går vi glipp av fordi vi *ikke* forsaker? Fordi vi velger den enkleste veien? Fordi vi prioriterer vår bekvemmelighet, vår rikdom eller vårt gode navn og rykte?

Løftet om evig liv i eie

- Vi skal få hundre ganger igjen – i dette liv. Og forfølgelse. Og. Evig liv i eie. Og «i den kommende verden evig liv.»
- Stilt overfor forfølgelse møter vi ofte spørsmålet – «er det verdt det?» Er det verdt å møte hån, spott, slag, utvisning, fengsel, tortur, sult eller død for Jesu skyld? Er det verdt å drive misjon i fremmede land når de som tar imot Jesus må bøte med sitt eget liv? Fra et menneskelig synspunkt kan svaret være nei. Men i et evighetsperspektiv er svaret alltid – ja.
- Vår tid på jorden er begrenset, den er som et pust, står i salme 144, «våre dager er som en flyktende skygge». Dersom vi er evighetsvesener, som Bibelen forteller oss, så er ikke antall dager her på jorda det viktigste, men hvor – og med hvem – vi skal tilbringe resten av evigheten. Det er et perspektiv vi trenger. For når alt kommer til alt, så bunner det kristne håpet i at Han som har seiret over døden også skal regjere i evighet.
- Våre forfulgte brødre og søstre er en inspirasjon og et eksempel for oss – ikke minst når det gjelder å stå fast i vanskelighetene, og velge Jesu løsninger for livet. Uansett hva det måtte koste.